கழக வெளியீடு - ௬௨

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

ஔவையார்

அருளிய

மூதுரை

திருச்சி, பிஷப் ஹீபர் காலேஜ்
தலைமைத் தமிழாசிரியர்
திரு. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்
எழுதிய
உரையுடன்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்
திருநெல்வேலி & சென்னை
பிரபவ௵ சித்திரை௴

[2nd Edition]

Published by

The South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevelly, Limited,
Tinnevelly :: & Madras
April, 1927

4704

[Copy - right]

Printed by
C. Munisawmy Mudaliar & Sons, Madras.

முகவுரை

மூதுரை என்பது ஒளவையார் என்னும் தமிழ் மூதாட்டியார் அருளிய எக்க மறுக்குள் செவ்விய தமிழ் நூல்களில் ஒன்று. ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை, நல்வழி, ஞானக்குறள், அசதிக்கோவை, பந்தனந்தாதி என்பன ஓதிய நூல்களாம். பல தனிப்பாக்களும் ஒளவையார் இயற்றியன வென்ப. கடைச்சங்க நாளிலே புலமையிற் சிறந்து விளங்கிய மகளிரில் ஒளவையார் என்னும் பெயரினரும் ஒருவர். புறநானூறு என்னும் அரிய தொகைநூலுள் அவ ரியற்றிய முப்பத்து மூன்று செய்யுட்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக் கின்றன. நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு என்னும் தொகைகளிலும் அவருடைய செய்யுட்கள் பல உள்ளன. இதனின்றே அவருடைய பெருமையை அறியலாகும். தொகை நூல்களிலுள்ள அவருடைய பாட்டுக்கள் மிக்க அருமை பெருமை வாய்ந்தவை. கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவனாகிய அதியமான் அஞ்சி அவரைப் பெரிதும் ஆதரித்து வந்தான். அவன் ஒரு மலைமுழையினுள்ளே அருமைப்பட்டுப் பெற்ற அமிழ்தமயமான நெல்லிக்கனியொன்றை அவருக்கு அளிப்ப, அவர் அதனையுண்டு நெடிது உயிர் வாழ்ந்தனரென அவரும் பிறரும் பாடிய சங்கப் பாட்டுக்கள் தெரிவிக்கின்றன. அவர் அதியமானிடத்திருந்து தொண்டைமான் இளந்திரை யன் பக்கல் தூதாகச் சென்று, தொண்டைமானது படைக் கலக் கொட்டிலைப் பார்த்துப் பாடியபாட்டும், அதியமான் உயிர்நீத்த பின் கையற்றுப்பாடிய பாட்டுகளும் அவருடைய செய்யுளியற்றுந் திறமையையும், அஞ்சாமை, நன்றியறிவு,

அன்பு, இரக்கம் முதலிய உயர் குணங்களையும் நன்கு புலப்படுத்தும்.

இனி, கடைச்சங்க காலத்திற்குப் பல நூற்றாண்டுகளின் பின்பு, கம்பர் முதலிய புலவர் பெருமக்கள் விளங்கிய காலத்திலோ, சிறிது முன்னையேயோ மகளிரில் ஒருவர் தலை சிறந்த புலமையுடையராய்த் திகழ்ந்தார். அக்காரணத்தானே சங்ககாலத்து ஔவையார் பெயரைச் சிறப்பாகப் பெற்று, அதனானே வழங்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். ஆத்திசூடி முதலிய நூல்களெல்லாம் இவரியற்றியனவேயாகும். ஔவையார் பெயருடன் இயைத்து எழுதப்பட்டும், செவியாறுகளாகவும் வழங்கிவருகின்ற கதைகள் அளவில்லாதன. அக்கதைகளெல்லாம் பு[illegible] ஔவை யென்னும் பாகுபாடின்றியே வழங்குகின்றன. புலவர் புராணமுடையாரே ஔவையார் இருவரெனத் துணிந்து,

'முன்னௌவை கல்வருட மொன்றாயிரத்தாள்,
பின்னௌவை ஞானகால வாயிரத்திற் பிறந்திட்டாள்'

எனக் கூறினர்.

தமிழ் நாவலர் சரிதையில் நாற்பத்தொரு செய்யுட்கள் ஔவையாரியற்றியனவாக அவர் பாடிய வரலாற்றுக் குறிப்புடன் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றே புறநானூற்றிலுள்ளது. அதியனையும், புல்வேளூர்ப் பூதனையும், சேரமானையும், நாஞ்சில் வள்ளுவனையும், எழிற்கோவையும் பாடிய பாட்டுகளும், அங்கவை சங்கவை யென்னும் பெண்களுக்கு மணமுடித்தற்காகப் பாடிய பாட்டுகளும் சங்ககாலத்துடன் இயைந்துள்ளன. ஒரு சில தொல்காப்பியவுரையில் மேற்கோளாகவும் வந்துள்ளன. பிறவற்றைப் பற்றி ஒன்றுங் கூறுமாறில்லை. ஆகையாற் சங்க காலத்துடன் இயைந்திருக்கின்ற பாட்டுகளுள்ளும் பல தாம் ஔவையார் வாக்கல்ல வென்பதைக்

காட்டிக்கொண் டிருக்கின்றன. அங்ஙனமாக, விநோத ரசப ந்ரர் முதலியவற்றிற் காணப்படும் "எட்டேகால் லக்ஷணமே" என்பது முதலிய பாட்டுக்களைப்பற்றிக் கூறற் பாலது யாதுளது.

தமிழ் நாட்டிலே இளைஞரும் முதியரும் ஆகிய ஆடவர்களிலும் பெண்டிர்களிலும் கற்றவரும் கல்லாதவரும் ஆகிய யாவரும் ஔவையார் என்னும் பெயரை அறிந்திருப்பதற்குக் காரணம் அவரியற்றிய ஆத்திசூடி முதலிய நீதி நூல்களே யாகும். தமிழ் நாட்டு மக்கள் அனைவராலும் ஓதத்தக்கொள்ளப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்தவை அவை. தமிழிற் சிறிது பயிற்சியுடையார் எவரும் ஔவையாரின் நீதிநூல்களில் ஒன்றையாவது படித்திருப்பர். பல பெரிய நூல்களின் சாரமாகவுள்ள நீதிகளும், கருத்துக்களும் இந் நீதிநூல்களில் தெளிவுற அமைந்து வருகின்றன. நான்மணிக்கடிகையி லுள்ள "கல்லா வொருவர்க்கு" என்னுஞ் செய்யுளோடு, மூதுரையிலுள்ள "கல்லாத யாதாகத்" என்னுஞ் செய்யுள் சொல்லானும் பொருளானும் பெரிதும் ஒற்றுமை யுறுகின்றது. வெண்பாவின் இடையிலும் முச்சீரடி வருமென்பதற்கு இதிலுள்ள "அட்டாலும்" என்னுஞ்செய்யுளைத் தொல்காப்பிய உரையாளர்கள் எடுத்துக்காட்டி யிருப்பது இந் நூலின் பெருமைக்குச் சான்றாகும். இந்நூல் மூதுரை யென்னும் பெயரானே தொல்காப்பியவுரை முதலியவற்றில் வழங்கியுள்ளது. வாக்குண்டாம் என்னும் பெயரானும் பிற்காலத்தாரால் வழங்கப் பெறுகின்றது.

இங்ஙனம்

ந. மு. வேங்கடசாமி.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஔவையார்

அருளிய

மூதுரை

கடவுள் வாழ்த்து

வாக்குண்டா நல்ல மனமுண்டா மாமலராள்
நோக்குண்டா மேனி நுடங்காது—பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

---

௧. நன்றி யொருவற்குச் செய்தக்கா லந்நன்றி
என்று தருங்கொ லெனவேண்டா—நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்றருத லால.

நல்லா ரொருவர்க்குச் செய்த வுபகாரங்
கன்மே லெழுத்துப்போற் காணுமே—அல்லாத
ஈரமிலா நெஞ்சத்தார்க் கீந்த வுபகாரம்
நீர்மே லெழுத்திற்கு நேர்.

௯. இன்னா இளமை வறுமைவந் தெய்தியக்கால்
இன்னா வளவி லினியவும—இன்னாத
நாளல்லா நாட்பூத்த நன்மலரும் போலுமே
ஆளில்லா மங்கைக் கழகு.

௰. † அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்றா தளவளாய்
நட்டாலு நண்பல்லார்* நண்பல்லர்
கெட்டாலு மேன்மக்கண் மேன்மக்க ளேசங்கு
சுட்டாலும் வெண்மை தரும்.

௰௧. அடுத்து முயன்றாலு மாகுநா ளன்றி
எடுத்த கருமங்க ளாகா - தொடுத்த
உருவத்தா னீண்ட வுயர்மரங்க ளெல்லாம்
பருவத்தா லன்றிப் பழா.

௰௨. உற்ற விடத்தி லுயிர்வழங்குந் தன்மையோர்
பற்றலரைக் கண்டாற் பணிவரோ - கற்றூண்
பிளந்திறுவ தல்லாற் பெரும்பாரந் தாங்கின்
தளர்ந்து வளையுமோ தான்.

† கெட்டாலும் என்பது தனிச்சீராகவும், சுட்டாலும் என்பது மூன்றாமடிக் கடைச்சீராகவும், தான்மிக்க என்பது ஈற்றடி முதற்சீராகவும் கொண்டு நேரிசை வெண்பாவாகப் பாடமோதுவாரும் உளர்.

* தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்துச் செய்யுளியலிலே "வெண்பாட் டீற்றடி மூச்சீர்த் தாகும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துரையில் பேராசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும் வெண்பாவினிடையினும் மூச்சீரடி சிறுபான்மை வருமெனக் கூறி, இவ்வெண்பாவையே உதாரணமாகக் காட்டினர்.

௭. நீரளவே யாகுமா நீராம்பல் றான்கற்ற
நூலளவே யாகுமா நுண்ணறிவு—மேலைத்
தவத்தளவே யாகுமாந் தான்பெற்ற செல்வம்
குலத்தளவே யாகுங் குணம்.

௮ நல்லாரைக் காண்பதுவு நன்றே நலமிக்க
நல்லார்சொற் கேட்பதுவு நன்றே - நல்லார்
குணங்க ளுரைப்பதுவு நன்றே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவு நன்று.

௯ தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவற்ற
தீயார்சொற் கேட்பதுவுந் தீதே - தீயார்
குணங்க ளுரைப்பதுவுந் தீதே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவுந் தீது

௰ நெல்லுக் கிறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கு மாங்கே பொசியுமாம் - தொல்லுலகில்
நல்லா ரொருவ ருளரே லவர்பொருட்
டெல்லார்க்கும் பெய்யு மழை.

௧௧ பண்டு முளைப்ப தரிசியே யானாலும்
விண்டுமி போனால் முளையாதாம்-கொண்டபேர்
ஆற்ற லுடையார்க்கு மாகா தளவின்றி
ஏற்ற கருமஞ் செயல்.

௧௨. மடல்பெரிது தாழை மகிழினிது கந்தம்
உடல்சிறிய ரென்றிருக்க வேண்டா - கடல்பெரிது
மண்ணீரு மாகா ததனருகே சிற்றூறல்
உண்ணீரு மாகி விடும்.

உளரே யவர்பொருட்டு என்றும் பாடம்.

கங. கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கும்
அவையல்ல நல்ல மரங்கள் - சவைநடுவே
நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய
மாட்டா தவனன் மரம்.

கச கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானு மதுவாகப் பாவித்துத் - தானுந்தன்
பொல்லாச் சிறகைவிரித் தாடினாற் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி.

கரு. வேங்கை வரிப்புலிநோய்* தீர்த்த விடகாரி
ஆங்கதனுக் காகார மானாற்போல்-பாங்கறியாப்
புல்லறி வாளர்க்குச் செய்த வுபகாரங்
கல்லின்மே லிட்ட கலம்.

கசு. அடக்க முடையா ரறிவிலரென் றெண்ணிக்
கடக்கக் கருதவும் வேண்டா - மடைத்தலையில்
ஓடுமீ னோட வுறுமீன் வருமளவும்
வாடி யிருக்குமாங் கொக்கு.

கஎ. அற்ற குளத்தி லறுநீர்ப் பறவைபோல்
உற்றுழித் தீர்வா ருறவல்லர் - அக்குளத்திற்
கொட்டியு மாம்பலு நெய்தலும் போலவே
ஒட்டி யுறுவா ருறவு.

கஅ. சீரியர் கெட்டாலுஞ் சீரியரே சீரியர்மற்†
றல்லாதார் கெட்டாலங் கென்னாகும் - சீரிய
பொன்னின் குடமுடைந்தாற் பொன்னாகு மென்னாகு
மண்ணின் குடமுடைந்தக் கால்.

* வரிப்புலிக்குத் என்றும் பாடம்.
† சீரியர் சீரியரே என்றும் பாடம்.

3) The Blockhead is like a tree.

4) The Turkey-Cock strutting about like the peacock, is like the ignorant learni poetry.

) The learned seek the learned; the ignorant the ignorant. The swans & the Crow.

கக. ஆழ வமுக்கி முகக்கினு மாழ்கடனீர்*
நாழி முகவாது நானுழி - தோழி
நிதியுங் கணவனு நேர்படினுந் தந்தம்
விதியின் பயனே பயன்.

உ௰. உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தா ரென்றிருக்க வேண்டா
உடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதி-உடன்பிறவா
மாமலையி லுள்ள மருந்தே பிணிதீர்க்கும்
அம்மருந்து போலவாரு முண்டு.

உக. இல்லா ளகத்திருக்க வில்லாத தொன்றில்லை
இல்லாளு மில்லாளே யாமாயின் - இல்லாள்
வலிகிடந்த மாற்ற முரைக்குமே லவ்வில்
புலிகிடந்த தூறாய் விடும்.

உ௨. எழுதியவா றேகா ணிரங்குமட நெஞ்சே†
கருதியவா றாமோ கருமம் - கருதிப்போய்க்
கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்குக் காஞ்சிரங்கா யீந்ததேல்
முற்பவத்திற் செய்த வினை.

உ௩. கற்பிளவோ டொப்பர் கயவர் கடுஞ்சினத்துப்
பொற்பிளவோ டொப்பாரும் போல்வாரே-விற்பிடித்து
நீர்கிழிய வெய்த வடுப்போல மாறுமே
சீரொழுகு சான்றோர் சினம்.

உ௪. நற்றா மரைக்கயத்தி னல்லன்னஞ் சேர்ந்தாற்போல்
கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர் - கற்பிலா
மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் முதுகாட்டிற்
காக்கை யுகக்கும் பிணம்.

* ஆழ கடலில் என்றும் பாடம்.
† எழுதியவா றேமென் றிரங்குமட நெஞ்சே என்றும் பாடம்.

உ௫. நஞ்சுடைமை தானறிந்து நாகங் கரந்துறையும்
அஞ்சாப் புறங்கிடக்கு நீர்ப்பாம்பு - நெஞ்சிற்
கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர் கரவார்
கரவிலா நெஞ்சத் தவர்.

உ௬. மன்னனு மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன் - மன்னற்குத்
தன்றேச மல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோற்குச்
சென்றவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு.

உ௭. கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்றம்
அல்லாத மாந்தர்க் கறங்கூற்ற - மெல்லிய
வாழைக்குத் தானின்ற காய்கூற்றங் கூற்றமே
இல்லிற் கிசைந்தொழுகாப் பெண்.

உ௮. சந்தன மென்குறடு தான்றேய்ந்த காலத்துங்
கந்தங் குறைபடா தாதலால் - தந்தந்
தனஞ்சிறிய ராயினுந் தார்வேந்தர் கேட்டான்*
மனஞ்சிறிய ராவரோ மற்று.

உ௯. மருவினிய சுற்றமும் வான்பொருளு நல்ல
உருவு முயர்குலமு மெல்லாம் - திருமடந்தை
ஆம்போ தவளோடு மாகு மவள்பிரிந்து
போம்போ தவளோடும் போம்.

௩௰. சாந்தனையுந் தீயனவே செய்திடினுந் தாமவரை
ஆந்தனையுங் காப்ப ரறிவுடையோர் - மாந்தர்
குறைக்குந் தனையுங் குளிர்நிழலைத் தந்து
மறைக்குமாங் கண்டீர் மரம்.

* கெட்டால் என்றும் பாடம்.

6) The King is thee thoroughly learned in

திருச்சிற்றம்பலம்

மூதுரை

மூலமும் உரையும்

கடவுள் வாழ்த்து

வாக்குண்டா நல்ல மனமுண்டா மாமலராள்
நோக்குண்டா மேனி நுடங்காது—பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

(பதவுரை) துப்பு ஆர்-பவளம போலும் (சிவப்பாகிய), திருமேனி - திருமேனியையும, தும்பிக்கையான்-துதிக்கையையும் உடைய விநாயகக் கடவுளின், பாதம் - திருவடிகளை, பூக்கொண்டு - (அருச்சிக்க) மலர் எடுத்துக் கொண்டு, தப்பாமல் - நாடோறும் தவறாமல், சார்வார் தமக்கு - அடைந்து பூசை செய்வோருக்கு, வாக்கு உண்டாம் - சொல்வளம் உண்டாகும்; நல்ல மனம் உண்டாம் - நல்ல சிந்தனை உண்டாகும்; மாமலராள் - பெருமை பொருந்திய செந்தாமரைப்பூவில் இருக்கும் இலக்குமியின், நோக்கு உண்

டாம் - அருட்பார்வை உண்டாகும்; மேனி - அவர் உடம்பு, நுடங்காது - (பிணிகளால்) வாட்டமுறாது.

விநாயகக் கடவுளின் திருவடிகளைப் பூசிப்பவர்க்குக் கல்வியும், செல்வமும், சுகமும் உண்டாகும்.

---

௧. நன்றி யொருவற்குச் செய்தக்கா லந்நன்றி
என்று தருங்கொ லெனவேண்டா—நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்றருத லால்

(பதவுரை) நின்று-நிலைபெற்று, தளரா-சோராமல். வளர்-வளர்கின்ற, தெங்கு-தென்னையானது. தாள் உண்ட நீரை-தன் அடியால் உண்ட தண்ணீரை, தலையாலே-தன் முடியாலே, தான்தருதலால்-(சுவையுள்ள இளநீராக்கித்) தானே தருதலால், ஒருவற்கு-(நற்குணமுடைய) ஒருவனுக்கு, நன்றி செய்தக்கால்-உதவி செய்தால், அந்நன்றி-அவ்வுதவியை, என்று தருங்கொல்-அவன் எப்பொழுது செய்வானோ, என வேண்டா-என்று ஐயுற வேண்டுவதில்லை.

நற்குணமுடையவனுக்கு உபகாரஞ் செய்தால், அவனுஞ் சிறந்த உபகாரத்தை வணக்கத்தோடு விரைந்து செய்வன் என்பதாம். (௧)

௨. நல்லா ரொருவர்க்குச் செய்த வுபகாரங்
கன்மே லெழுத்துப்போற் காணுமே—அல்லாத
ஈரமிலா நெஞ்சத்தார்க் கீந்த வுபகாரம்
நீர்மே லெழுத்திற்கு நேர்.

(பத.) நல்லார் ஒருவர்க்கு - நற்குணமுடைய ஒருவர்க்கு, செய்த உபகாரம்-செய்த உதவியானது, கல்மேல் எழுத்துப்போல - கருங்கல்லின்மேல் வெட்டப்பட்ட எழுத்தைப் போல, காணும் - அழியாது விளங்கும்; அல்லாத - நல்லவரல்லாத, ஈரம் இலா நெஞ்சத்தார்க்கு - அன்பில்லாத மனமுடையார்க்கு, ஈந்த உபகாரம் - செய்த உதவியானது, நீர்மேல் எழுத்திற்கு - நீரின்மேல் எழுதப்பட்ட எழுத்திற்கு, நேர் - ஒப்பாக (அழிந்துவிடும்).

நல்லவருக்குச் செய்த உபகாரம் என்றும் நிலைபெற்று விளங்கும்; தீயவருக்குச்செய்த உபகாரம் செய்த அப்பொழுதே அழிந்துவிடும் எ-ம். (௨)

௩. இன்னா விளமை வறுமைவந் தெய்தியக்கால்
இன்னா வளவி லினியவும்—இன்னாத
நாளல்லா நாட்பூத்த நன்மலரும் போலுமே
ஆளில்லா மங்கைக் கழகு.

(பத.) இளமை - (இன்பத்தைத் தரும்) இளமைப் பருவத்தில், வறுமை வந்து எய்தியக்கால் - வறுமை வந்து அடைந்தால், இன்னா - அது துன்பத்தைத் தருவதாகும்; இன்னா அளவில் - துன்பத்தைத் தரும் முதுமைப் பருவத்தில், இனியவும் - இனியன

வாகிய பொருள்களும, இன்னாத - துன்பத்தைத் தரு
வனவாம்; (அவைகள்) நாள் அல்லா நாள் - (சூடுதற்
குரிய) காலமல்லாத காலத்தில், பூத்த நல் மலரும் -
மலர்ந்த நல்ல மலரையும, ஆள் இல்லா மங்கைக்கு
அழகும் - (அநுபவித்தற்குக்) கணவன் இல்லாத மங்
கையின் அழகையும், போலும் - ஒக்கும்.

ஏ அசை. அழகும் எனபதில் உம்மை தொக்கது. வறு
மைக்காலதது இளமையும், முதுமைக்காலத்துச செல்வமும்
துன்பம் விளைப்பன எ - ம் (௩)

௪. அட்டாலும பால்சுவையிற் குன்றா தளவளாய்
நட்டாலு நண்பல்லா நண்பலலர்
கெட்டாலு மேன்மக்கண் மேன்மக்க ளேசங்கு
சுட்டாலும வெண்மை தரும

(பத.) பால் - பாலினை, அட்டாலும - காய்ச்சி
னாலும, சுவையிற் குன்றாது - அஃது இனிய சுவையிற்
குறையாது, சங்கு - சங்கினை, சுட்டாலும - சுட்டு
நீறாக்கினாலும, வெண்மை தரும் - அது வெண்ணிறத்
தையே கொடுக்கும்; (அவைபோல) மேன்மககள் -
மேலோர், கெட்டாலும - வறுமையுற்றாலும், மேன்
மக்களே - மேலோராகவே விளங்குவர்; நண்பு அல்
லார் - நட்பின் குணமில்லாத கீழோர், அளவளாய்
நட்டாலும - கலநது நட்புச்செய்தாலும, நண்பு அல்
லர் - நண்பராகார்.

பால் சங்கு என்னும் இரண்டும் மேன்மக்களுக்கு உவ
மைகளாக வந்தன. மேலோர் வறுமையுற்றபொழுது முன்னை

யினும் சிறந்து விளங்குவரென்பது உவமைகளாற் புலனு கின்றது. ஏ - தேற்றப்பொருட்டு.

மேலோர் வறுமையுற்றாலும் மேலோரே; கீழோர் கல ந்து பழகினும் நண்பராகார் எ - ம். (௪)

௫. அடுத்து முயன்றாலு மாகுநா ளன்றி
எடுத்த கருமங்க ளாகா - தொடுத்த
உருவத்தா னீண்ட வுயர்மரங்க ளெல்லாம்
பருவத்தா லன்றிப் பழா.

(பத.) தொடுத்த-கிளைத்த, உருவத்தால் நீண்ட-வடிவத்தால் நீண்ட, உயர்மரங்கள் எல்லாம-உயர்ந்த மரங்களெல்லாம, பருவத்தால் அன்றி - பழுக்குங் காலம் வந்தாலல்லாமல், பழா - பழுக்கமாட்டாவாம்; (அதுபோல) அடுத்து முயன்றாலும் - அடுத்தடுத்து முயற்சி செய்தாலும், ஆகு நாள் அன்றி - முடியுங் காலம் வந்தால் அல்லாமல், எடுத்த கருமங்கள்-மேற் கொண்ட காரியங்கள், ஆகா - முடியாவாம்.

எந்தக் காரியமும் முடியுங காலத்திலேதான் முடியும். ஆகையால் அக்காலம் அறிந்து தொடஙகவேண்டும் எ-ம்.(௫)

௬. உற்ற விடத்தி லுயிர்வழங்குந் தன்மையோர்
பற்றலரைக் கண்டாற் பணிவரோ - கற்றூண்
பிளந்திறுவ தல்லாற் பெரும்பாரந் தாங்கின்
தளர்ந்து வளையுமோ தான்.

(பத) கல் தூண்-கருங்கற் கம்பமானது, பெரும் பாரம் தாங்கின் - பெரிய பாரத்தைச் சுமந்தால்

பிளந்து இறுவது அல்லால் - பிளந்து முறிவதல்லாமல், தான் தளர்ந்து வளையுமோ - தான் தளர்வுற்று வளையுமோ (வளையாது), (அதுபோல) உற்ற இடத்தில் - மானக்கேடு உண்டான விடத்தில், உயிர் வழங்கும் தன்மையோர் - தம் உயிரை விடும் குணமுடையோர், பற்றலரை - பகைவரை, கண்டால் - பார்த்தால், பணிவரோ-வணங்குவரோ (வணங்கார்)

ஓ இரண்டும் எதிர்மறை.

மானமுடையவர் ஆபத்துவந்தபோது உயிரை விடினும் விடுவரேயன்றி மானத்தைவிடார் எ - ம். (௬)

எ. நீரளவே யாகுமா நீராம்ப லுன்கற்ற
நூலளவே யாகுமா நுண்ணறிவு—மேலைத்
தவத்தளவே யாகுமாந் தான்பெற்ற செல்வம
குலத்தளவே யாகுங் குணம்.

(பத.) நீர் ஆம்பல் - நீரிலுள்ள அல்லியானது, நீர் அளவே ஆகும - நீரினது உயரத்தின் அளவாகவே இருக்கும்; (அதுபோல) நுண் அறிவு - கூரிய அறிவானது, தான் கற்ற-தான்படித்த, நூல் அளவே ஆகும் - நூல்களின் அளவாகவே இருக்கும்; தான் பெற்ற செல்வம் - தான் அடைந்த செல்வமானது, மேலை - முற் பிறப்பிற் செய்த, தவத்து அளவே ஆகும் - தவத்தின் அளவாகவே இருக்கும்; குணம் - குணமானது, குலத்து அளவே ஆகும - (தான் பிறந்த) குடியின் அளவாகவே இருக்கும்.

ஆம் மூன்றும் அசைநிலை.

ஒருவருக்கு அறிவு நூலினளவாகவும், செல்வம் தவத்தினளவாகவும், குணம் குலத்தினளவாகவும் இருக்கும் எ-ம்.

அ. நல்லாரைக் காண்பதுவு நன்றே நலமிக்க
நல்லார்சொற் கேட்பதுவு நன்றே - நல்லார்
குணங்க ளுரைப்பதுவு நன்றே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவு நன்று.

(பத) நல்லாரை-நற்குணமுடையோரை, காண்பதுவும் - பார்ப்பதுவும், நன்றே - நல்லதே; நல்லார்-நல்லவருடைய, நலமிக்க - பயன் நிறைந்த, சொல் - சொல்லை, கேட்பதுவும் - கேட்டலும், நன்றே - நல்லதே. நல்லார் - நல்லவருடைய, குணங்கள் - நற்குணங்களை, உரைப்பதுவும் - பேசுதலும், நன்றே - நல்லதே: அவரோடு - அந் நல்லவருடன், இணங்கி இருப்பதுவும் - கூடியிருத்தலும், நன்று - நல்லதே. ஏ மூன்றும் தேற்றம்.

நல்லவரைக் காணினும், அவர் சொல்லைக் கேட்பினும், அவர் குணங்களைப் பேசினும், அவரோடு கூடி இருப்பினும் நல்லறிவும் நல்லொழுக்கமும் உண்டாகும் எ - ம். (அ)

௯. தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவற்ற
தீயார்சொற் கேட்பதுவுந் தீதே - தீயார்
குணங்க ளுரைப்பதுவுந் தீதே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவுந் தீது.

(பத.) தீயாரை-தீக்குணம் உடையவரை, காண்பதுவும் - பார்ப்பதும், தீதே-தீயதே; தீயார் - தீயவருடைய, திருஅற்ற-பயன் இல்லாத, சொல்-சொல்லை,

கேட்பதுவும் - கேட்டலும், தீதே - தீயதே; தீயார் - தீயவருடைய, குணங்கள் - தீகுணங்களை, உரைப்பதுவும் - பேசுதலும, தீதே - தீயதே; அவரோடு - அத்தீயவருடன், இணங்கி இருப்பதுவும் - கூடியிருத்தலும், தீது - தீயதே. ஏ மூன்றும தேற்றம்.

தீயவரைக் காணினும், அவர் சொல்லைக் கேட்பினும், அவர் குணங்களைப் பேசினும், அவரோடு கூடியிருப்பினும் தீயறிவும் தீயொழுக்கமுமே உண்டாகும் எ-ம். (க)

௰. நெல்லுக் கிறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கு மாங்கே பொசியுமாம் - தொல்லுலகில்
நல்லா ரொருவ ருளரே லவர்பொருட்
டெல்லார்க்கும பெய்யு மழை.

(பத) நெல்லுககு-நெற்பயிருக்கு; இறைத்தநீர்-இறைக்கப்பட்ட தண்ணீரானது, வாய்க்கால் வழிஓடி-கால்வாய் வழியாகச் சென்று, ஆங்கு - அவ்விடத்திலுள்ள, புல்லுக்கும பொசியும - புல்லுகளுக்கும் கசிந்தூறும்; (அதுபோல) தொல் உலகில் - பழமையாகிய இவ்வுலகத்தில், நல்லார் ஒருவர் உளரேல் - நல்லவர் ஒருவர் இருப்பாராயின், அவர் பொருட்டு - அவர் நிமித்தமாக, எல்லார்க்கும் மழை பெய்யும் - அனைவர்க்கும் மழைபெய்யா நிற்கும்.

ஏ, ஆம் இரண்டும் அசை.

நல்லோரைச சேர்ந்த எல்லோரும் பயனடைவர் எ-ம். (௰)

கக. பண்டு முளைப்ப தரிசியே யானாலும்
விண்டுமி போனால் முளையாதாம்-கொண்டபேர்
ஆற்ற லுடையார்க்கு மாகா தளவின்றி
ஏற்ற கருமஞ் செயல்

(பத.) பண்டு முளைப்பது - (உமி நீங்குதற்கு) முன்னே முளைப்பது, அரிசியே ஆனாலும் - அரிசியே யாயினும், உமி விண்டுபோனால் - உமி நீங்கிப்போனால், முளையாது - (அவ்வரிசி) முளையாது; (அது போல) கொண்ட - பெற்ற, பேர் ஆற்றல் உடையார்க்கும் - பெரியவல்லமையை உடையவருக்கும், அளவு இன்றி - துணைவலியில்லாமல், ஏற்றகருமம் - எடுத்துக்கொண்ட காரியத்தை, செயல் ஆகாது - செய்து முடித்தல் இயலாது.

மிக்க வல்லமை யுடையவருக்கும் ஒருகாரியத்தைச் செய்துமுடிக்கத் துணைவலி வேண்டும் எ-ம். (கக)

கஉ. மடல்பெரிது தாழை மகிழினிது கந்தம்
உடல்சிறிய ரென்றிருக்க வேண்டா - கடல்பெரிது
மண்ணீரு மாகா ததனருகே சிற்றூறல்
உண்ணீரு மாகி விடும்

(பத.) தாழை மடல் பெரிது - தாழம்பூ இதழ்களினாலே பெரிதாயிருக்கின்றது, மகிழ் கந்தம் இனிது - மகிழம்பூ (இதழ்களினாலே சிறிதாயினும்) மணத்தினாலே (தாழம்பூவினும்) இனிதாயிருக்கின்றது, கடல் பெரிது - சமுத்திரம் பெரிதாயிருக்கின்றது, மண் நீரும் ஆகாது - (ஆயினும் அதிலுள்ள

நீர் உடம்பழுக்கைக்) கழுவுதற்குத் தக்க நீருமா காது, அதன் அருகு சிற்றூறல் - அதன் பக்கத்தே சிறிய மணற்குழியிற் சுரக்கும் ஊற்று நீர், உண் ணீரும் ஆகும் - குடிக்கத்தக்க நீருமாகும்; (ஆதலினால்) உடல் சிறியர் என்று இருக்க வேண்டா - (ஒருவரை) உருவத்தினாலே சிறியவரென்று (மதியாமல்) இருக்க வேண்டாம்.

மண்ணுதல - கழுவுதல். ஏ அசை.

உருவததாற் பெரியவர் குணத்தாற் சிறியவராதலும், உருவததாற் சிறியவர் குணத்தாற் பெரியவராதலும் உணடு எ-ம். (கஉ)

கங. கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கும்
அவையல்ல நல்ல மரங்கள்- சவைநடுவே
நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய
மாட்டா தவனன் மரம.

(பத.) கவைஆகி - கிளைகளை உடையனவாகியும், கொமபுஆகி - கொமபுகளை உடையனவாகியும, காட்டு அகதது நிற்கும - காட்டினுள்ளே நிற்கின்ற, அவை - அநதமரங்கள, நல்லமரங்கள் அல்ல - நலலமரஙகள் ஆகா; சவைநடுவே - கற்றோர் சபையின நடுவே, நீட்டு ஓலை - (ஒருவா) நீட்டிய ஓலையை, வாசியா நின் றான் - வாசிக்கமாட்டாமல் நின்றவனும, குறிபபு அறியமாட்டாதவன் - பிறர் குறிபபை அறியமாட்டா தவனுமே, நல்மரம - நல்ல மரங்களாம்.

ஏ இரண்டும் அசை.

கல்வியில்லாதவனும், ஒருவருடைய குறிப்பை அறியாதவனும், ஆறறிவுடைய மனிதராய்ப் பிறந்தாராயினும், ஓரறிவுடைய மரத்தினுங் கடையாவர் எ-ம். (க௩)

க௪. கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானு மதுவாகப் பாவித்துத் - தானுந்தன்
பொல்லாச் சிறகைவிரித் தாடினாற் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி.

(பத) கல்லாதான் - கற்கவேண்டியவைகளை (முறைப்படக்) கல்லாதவன், கற்றகவி-(கற்றோர் கூறுவதைக்கேட்டு) ஒருகவியைக் கற்றுக்கொண்டு சொல்லுதல் கானமயில ஆட-காட்டிலுள்ள மயில் (தன் அழகிய கலாபத்தை விரித்து) ஆட, கண்டு இருந்த வான்கோழி - அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த வான்கோழியானது, தானும் அதுவாகப் பாவித்து - தன்னையும் அம்மயிலாகவே நினைத்துக்கொண்டு, தானும் தன பொல்லாச் சிறகை விரித்து ஆடினாற்போலும் - தானும் தனது அழகில்லாத சிறகைவிரித்து ஆடினாற் போலும்.

ஏ - அசை.

கல்லாதவன் கற்றவனைப்போல் நடித்தாலும் கற்றவனாகான் எ-ம். (க௪)

க௫. வேங்கை வரிப்புலிநோய் தீர்த்த விடகாரி
ஆங்கதனுக் காகார மானாற்போல்-பாங்கறியாப்
புல்லறி வாளர்க்குச் செய்த வுபகாரங்
கல்லின்மே லிட்ட கலம்.

(பத.) வேங்கை வரிப்புலிநோய் - வரிகளையுடைய வேங்கைப்புலியின் விடநோயை, தீர்த்த - போக்கிய, விடகாரி - விடவைத்தியன், ஆங்கு - அப்பொழுதே, அதனுக்கு - அப்புலிக்கு. ஆகாரம் ஆனாற்போல் - இரையானாற்போல, பாங்கு அறியா - நன்றியறி வில்லாத, புல் அறிவாளர்க்கு - அற்ப அறிவினர்க்கு, செய்த உபகாரம் - செய்யப்பட்ட உதவி, கல்லின்மேல் இட்டகலம் - கல்லின்மேலே போடப்பட்ட மட்கலம் போல (அழிந்து, செய்தவனுக்கே துன்பத்தை விளைக்கும்.)

தீயோர்க்கு உதவிசெய்தால் துன்பமே யுண்டாகும் எ-ம.

விஷகாரி என்னும் வடமொழி விடகாரி என்றாயிற்று; அதற்கு விடத்தை அழிப்பவன் என்பது பொருள். கல்லின் மேலிட்டகலம் என்பதற்குக் கல்லின்மேலே தாக்கிய மரக கலம்போலும் எனப் பொருள் சொல்லினும் பொருந்தும். ()

கசு. அடக்க முடையா ரறிவிலரென் றெண்ணிக்
கடக்கக் கருதவும் வேண்டா - மடைத்தலையில்
ஓடுமீ னோட வுறுமீன் வருமளவும்
வாடி யிருக்குமாங் கொக்கு.

(பத.) கொக்கு-கொக்கானது, மடைத்தலையில்- நீர் மடையினிடத்து, ஓடும் மீன் ஓட - ஓடுகிற சிறு மீன்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்க, உறுமீன் - (இரையாதற்கேற்ற) பெரியமீன், வரும் அளவும் - வரும்வரையும், வாடி இருக்கும்-அடங்கியிருக்கும்; (அதுபோல) அடக்கம் உடையார் -(தக்க பகைவர் வரும்வரையும்)

அடங்கி யிருப்பவரை, அறிவு இலர் என்று எண்ணி - அறிவில்லாதவரென்று கருதி, கடக்க - அவரை வெல்லுவதற்கு, கருதவும் வேண்டா - நினைக்கவும் வேண்டுவதில்லை.

அடக்கமுடையவரது வலிமையை அறியாது அவரை வெல்ல நினைப்பவனுக்குத் தப்பாது கேடுவரும் எ-ம். (கசு)

கஎ. அற்ற குளத்தி னறுநீர்ப் பறவைபோல்
உற்றுழித் தீர்வா ருறவல்லர் - அக்குளத்திற்
கொட்டியு மாம்பலு நெய்தலும் போலவே
ஒட்டி யுறுவா ருறவு.

(பத.) அற்ற குளத்தின் - நீர் வற்றிய குளத்தினின்றும், அறு - நீங்குகின்ற, நீர்ப் பறவைபோல - நீர்வாழ் பறவைகள்போல, உறறுழி - வறுமை வந்தபொழுது, தீர்வார் - நீங்குவோர், உறவு அல்லர் - உறவினராகார்; அககுளத்தில் - அநதக்குளத்திலுள்ள, கொட்டியும் ஆமபலும நெய்தலும்போல - கொட்டியும் அல்லியும் நெய்தலும்போல, ஒட்டி உறுவார் - நீங்காது சேர்ந்திருநது வருததத்தை அநுபவிப்போரே, உறவு - உறவினராவர்.

வறுமை வந்தபொழுதும் சேர்ந்திருந்து துன்பம் அநுபவிப்போரே உறவினராவர் எ-ம். போலவே என்பதிலுள்ள ஏகாரத்தை உறுவார் என்பதனுடன் சேர்க்க. (கஎ)

கஅ. சிறியர் கெட்டாலுஞ் சீரியரே சீரியர்மற்
றல்லாதார் கெட்டாலங் கென்னாகும் - சீரிய
பொன்னின் குடமுடைந்தாற் பொன்னாகு மென்னாகு
மண்ணின் குடமுடைந்தக் கால்.

(பத.) சீரியர் கெட்டாலும் - மேன்மக்கள் வறுமையுற்றாலும், சீரியரே - மேன்மைக் குணமுடையோரே யாவர்; சீரியர் அல்லாதார் கெட்டால் - கீழ்மக்கள் வறுமையுற்றால், அங்கு என் ஆகும் - அப்பொழுது அவரது குணம் யாதாகும்; சீரிய பொன்னின் குடம் உடைந்தால் - சிறந்த பொன்னாலாகிய குடம் உடைந்தாலும், பொன் ஆகும் - பழைய பொன்னேயாகிப் பயன் தரும்; மண்ணின் குடம் உடைந்தக்கால் - மண்ணாலாகிய குடம் உடைந்தால், என் ஆகும் - அது யாது பயனுடையதாம். மற்று - அசை.

மேலோர் வறுமையுற்றாலும் மேன்மைகுன்றார், கீழோர் வறுமையுற்றால் சிறிதும் மேன்மையிலராவர் எ-ம். (கஅ)

க௯. ஆழ வமுக்கி முகக்கினு மாழ்கடனீர்
நாழி முகவாது நானாழி—தோழி
நிதியுங் கணவனு நேர்படினுந் தந்தம்
விதியின் பயனே பயன்.

(பத.) ஆழ்கடல் நீர் - ஆழமாகிய கடலின் நீரை, ஆழ அமுக்கி முகக்கினும் - அழுந்துமபடியாக அமிழ்த்தி மொண்டாலும், நாழி - ஒருபடியானது, நால் நாழி முகவாது - நான்குபடி நீரை மொள்ளாது; (அதுபோல) தோழி - தோழியே, நிதியும் கணவனும் நேர்படினும் - (பெண்டிர்க்கு) மிக்க பொருளும் தக்க நாயகனும் கிடைத்தாலும், தம் தம் - அவரவருடைய, விதியின் பயனே பயன் - ஊழினளவாகிய பயனே (அநுபவிக்கப்படும்) பயனாகும்.

வேண்டும் பொருளெல்லாம் கிடைத்திருந்தாலும் பழ வினையின் அளவன்றி மிகுதியாய் அநுபவிக்கமுடியாது எ-ம். தோழி - மகடூஉ முன்னிலை. (கக)

உம. உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தா ரென்றிருக்க வேண்டா
உடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதி-உடன்பிறவா
மாமலையி லுள்ள மருந்தே பிணிதீர்க்கும்
அம்மருந்து போல்வாரு முண்டு.

(பத.) வியாதி - நோயானது, உடன்பிறந்தே கொல்லும்-உடம்புடன் பிறந்தே அதனைக் கொல்லுகின்றது; (ஆதலால்) உடன்பிறந்தார் - உடன்பிறந்தவா எல்லாரும்; சுற்றத்தார் என்று இருக்கவேண்டா-(நன்மைசெய்யும்) சுற்றத்தாரென்று கருதியிருக்க வேண்டுவதில்லை; உடன்பிறவா-உடம்புடன் பிறவாத, மாமலையில் உள்ளமருந்தே - பெரியமலையில் இருக்கிற மருந்தே, பிணிதீர்க்கும் - நோயைப்போக்கும்; அம் மருந்து போல்வாரும் உண்டு - அம்மருந்துபோல் (அயலாராயிருந்தும்)உதவிசெய்வோரும் சிலர் உண்டு எ - று.

உடன்பிறந்தாருள்ளே தீமைசெய்வோரும் அயலாருள்ளே நன்மைசெய்வோரும் உண்டு எ - ம். (உம)

உக. இல்லா ளகத்திருக்க வில்லாத தொன்றில்லை
இல்லாளு மில்லாளே யாமாயின் - இல்லாள்
வலிகிடந்த மாற்ற முரைக்குமே லவ்வில்
புலிகிடந்த தாறுய் விடும்.

(பத.) இல்லாள் அகத்து இருக்க-(நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய) மனையாள் வீட்டில் இருக்கின், இல்லாதது ஒன்று இல்லை - (அவ்வீட்டில்) இல்லாத பொருள் ஒன்றுமில்லை; இல்லாளும் இல்லாளே ஆயின்-மனையாள் இல்லாமற்போயினும், இல்லாள் வலிகிடந்த மாற்றம் உரைக்குமேல் - மனையாள் கடுமை பொருந்திய சொற்களைச் சொல்லினும், அவ்வில் புலி கிடந்த தூறு ஆய்விடும் - அவ்வீடு புலி தங்கிய புதர்போல ஆய்விடும் எ-று ஆம்-அசை.

நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய மனையாள் இருக்கும் வீடே எல்லாப்பொருளும் நிறைந்த வீடு; அஃதல்லாத வீடு யாவருங் கிட்டுதற்கரிய காடேயாகும் எ-ம். (உக)

உஉ. எழுதியவா றேகா ணிரங்குமட நெஞ்சே
கருதியவா றாமோ கருமம் - கருதிப்போய்க்
கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்குக் காஞ்சிரங்கா யீந்ததேல்
முற்பவத்திற் செய்த வினை.

(பத.) இரங்கும் மட நெஞ்சே - வருந்துகின்ற அறியாமை பொருந்திய மனமே, கருதிப்போய்க் கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்கு - (நல்லபயனைப் பெறலாமென்று) நினைத்துப்போய்க் கற்பகத்தருவை அடைந்தவருக்கு, காஞ்சிரங்காய் ஈந்ததேல் - (அது) எட்டிக்காயைக் கொடுத்ததாயின், முற்பவத்தில் செய்தவினை - (அதற்குக்காரணம் அவர்) முற்பிறப்பிற் செய்ததீவினையாகும்; கருமம் கருதியவாறு ஆமோ - செய்தொழில்கள் (நீ) நினைத்தபடியே ஆகுமோ, எழுதியவாறே

காண்-(கடவுள்) விதித்தபடியே ஆகும என்று அறிவா யாக.

செய்தொழில்கள் ஊழின்படியன்றி அவரவர் நினைத்த படி முடியா எ-ம். (உஉ)

உ௩. கற்பிளவோ டொப்பர் கயவர் கடுஞ்சினத்துப்
பொற்பிளவோ டொப்பாரும் போல்வாரே-விற்பிடித்து
நீர்கிழிய வெய்த வடுப்போல மாறுமே
சீரொழுகு சான்றோர் சினம்.

(பத.) கயவர் - கீழோர், கடுஞ்சினத்து - கடுங் கோபத்தால் வேறுபட்டால், கல் பிளவோடு ஒப்பர் கல்லின் பிளவுபோல் திரும்பிக்கூடார; பொன் பிள வோடு ஒப்பாரும் போல்வார் - (அப்படி வேறுபட்ட போது) பொன்னின் பிளவோடு ஒப்பாவாரும் ஒப்பா வர் [ஒருவர் கூட்டக் கூடுவர்]; சீர் ஒழுகு சான்றோர் சினம் - சிறப்பு மிக்க பெரியோருடையகோபம்; வில் பிடித்து நீர் கிழிய எய்த வடுப்போல் மாறும-வில்லைப் பிடித்து (அம்பினாலே) நீர்பிளக்க எய்த பிளவுபோல (அப்போதே) நீங்கும். ஏ இரண்டும் அசை.

கோபத்தினால் வேறுபட்டவிடத்துக் கடையாயார் எக் காலத்துங்கூடார்; இடையாயார் ஒருவர் கூட்டக் கூடுவர்; தலையாயார் பிரிந்த அப்பொழுதே கூடுவர் எ-ம். (உ௩)

உ௪. நற்றா மரைக்கயத்தி னல்லன்னஞ் சேர்ந்தாற்போல்
கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர் - கற்பிலா
மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் முதுகாட்டிற்
காக்கை யுகக்கும் பிணம்.

(பத.) கயத்தின்-குளத்தில் உள்ள, நல்ல தாமரை-நல்ல தாமரைப்பூவை, நல் அன்னம் சேர்ந்தாற்போல்-நல்ல அன்னப்பறவை சேர்ந்தாற்போல, கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர் - கல்வியுடையோரைக் கல்வியுடையோரே விரும்பிச்(சேர்வர்); முதுகாட்டில்-புறங்காட்டில் உள்ள, பிணம்-பிணத்தை, காக்கை உகக்கும் - காக்கை விரும்பும்; (அதுபோல) கற்பு இலா மூர்க்கரை - கல்வியில்லாத மூடரை, மூர்க்கர்-மூடரே, முகப்பர் - விரும்புவர்.

கற்றவரோடு கற்றவரும், மூடரோடு மூடரும் நட்புச் செய்வர் எ-ம். (உச)

உரு. நஞ்சுடைமை தானறிந்து நாகங் கரந்துறையும்
அஞ்சாப புறங்கிடக்கு நீர்ப்பாம்பு - நெஞ்சிற்
கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர் கரவார்
கரவிலா நெஞ்சத் தவர்

(பத.) நாகம் - விடப்பாம்பானது, தான் நஞ்சு உடைமை அறிந்து - தான் விடம் உடையதாயிருத்தலை அறிந்து, கரந்து உறையும் - மறைந்து வசிக்கும்; நீர்ப்பாம்பு - (விடமில்லாத) தண்ணீர்ப்பாம்பானது, அஞ்சாபுறம் கிடக்கும் - அஞ்சாமல் வெளியிலேகிடக்கும்; (அவைபோல) நெஞ்சில் கரவு உடையார்-மனத்தில் வஞ்சனையை உடையவர், தம்மைக் கரப்பர் - தம்மைத் தாமே மறைத்துக்கொள்வர்; கரவு இலா நெஞ்சத்தவர் - வஞ்சனையில்லாத மனத்தை உடையவர், கரவார் - தம்மை மறைத்துக்கொள்ளார்.

வஞ்சனையுடையவர் மறைந்தொழுகுவர்; வஞ்சனையில்லாதவர் வெளிப்பட்டொழுகுவர் எ-ம். (உ௫)

உ௬. மன்னனு மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன் - மன்னற்குத்
தன்றேச மல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோற்குச்
சென்றவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு

(பத.) மன்னனும் - அரசனையும், மாசு அறக்கற்றோனும் - கசடறக்கற்ற புலவனையும், சீர்தூக்கின் - ஆராய்ந்து பார்த்தால், மன்னனில் கற்றோன் சிறப்பு உடையன் - அரசனைக் காட்டிலும் புலவனே சிறப்புடையனாவன், மன்னற்கு - அரசனுக்கு, தன்தேசம் அல்லால்-தன்நாட்டிலல்லாமல்(பிறநாடுகளில்),சிறப்பு இல்லை-சிறப்பில்லையாகும்; கற்றோற்கு-புலவனுக்கோ எனில், சென்ற இடம் எல்லாம் சிறப்பு-அவன்சென்ற எல்லா நாடுகளிலும் சிறப்பு உண்டாகும்.

அரசனிலும் புலவனே சிறப்புடையன் எ-ம். (உ௬)

உ௭. கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்றம்
அல்லாத மாந்தர்க் கறங்கூற்றம் - மெல்லிய
வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றங் கூற்றமே
இல்லிற் கிசைந்தொழுகாப் பெண்.

(பத.) கல்லாத மாந்தர்க்கு - கல்வியறிவில்லாத மாக்களுக்கு, கற்று உணர்ந்தார்சொல் - கற்றறிந்தவருடைய உறுதிமொழி, கூற்றம்-இயமனாம்; (துன்பஞ் செய்யும் என்றபடி) அல்லாத மாந்தர்க்கு - (தருமத்

இல் விருப்பமுடையர்) அல்லாத மனிதர்க்கு, அறம்-தருமமே, கூற்றம-இயமனுகும்; மெல்லியவாழைககு - மெல்லியவாழை மரததுககு, தான் ஈன்றகாய்கூற்றம்-அஃது ஈன்ற காயே இயமனும்; (அதுபோல) இல் விற்கு இசைநது ஒழுகாப் பெண் - இல் வாழ்க்கைக்குப பொருநதி நடவாத மனைவி, கூற்றம் — (கணவனுககு) இயமனும

கற்றறிந்தவருடைய உறுதிமொழியினுலே கல்லாதவருககும, தருமத்தினுலே பாவிகளுக்கும், பொருததமில்லாத மனையாளாலே கணவனுககும் துன்பம் விளையும் எ-ம. (உஎ)

உஅ. சந்தன மென்குறடு தான்றேய்ந்த காலத்துங
கநதங் குறைபடா தாதலால் - தந்தந்
தனஞ்சிறிய ராயினுந் தார்வேந்தர் கேட்டான
மனஞ்சிறிய ராவரோ மற்று.

(பத.) மெல சநதனக குறடு - மிருதுவாகிய சந்தனக கட்டையானது, தான் தேய்ந்த காலத்தும-தான் தேய்நதுபோன காலத்திலும், கந்தம் குறைபடாது-மணம குறையாது; ஆதலால் - ஆதலினுலே, தார்வேந்தர்-மாலையை அணிநத அரசர்கள, தம்தம தனம சிறியர் ஆயினும்-தஙகள் தங்கள் செல்வத்திற் குறைநதவரானுலும், கேட்டால் - அவ்வறுமையினுலே, மனம் சிறியர் ஆவரோ - மனஞ்சுருங்கினவராவரோ (ஆகார்).

அரசர்கள் செல்வத்திற் குறைந்தாலும் மனவிரிவு (தாராளத்தன்மை) குன்றுர் எ-ம். தார் - சேனை; மனம் - மனவலிமை என்று பொருள் கூறலும் ஆம். (உஅ)

உகூ. மருவினிய சுற்றமும் வான்பொருளு நல்ல
உருவு முயர்குலமு மெல்லாம - திருமடந்தை
ஆமபோ தவளோடு மாகு மவள்பிரிந்து
போமபோ தவளோடும் போம.

(பத.) மருவு இனிய சுற்றமும் - தழுவிய இனிய உறவும், வான்பொருளும - மேலாகிய பொருளும், நல்ல உருவும்-நல்ல அழகும, உயர்குலமும் எல்லாம்- உயர்வாகியகுலமும் என்னும இவைகளெல்லாம, திருமடநதை ஆம்போது-சிதேவி வநது கூடும்பொழுது, அவளோடும் ஆகும் - அவளுடனே வந்து கூடும்; அவள் பிரிந்து போமபோது - அவள் நீங்கிப் போம் பொழுது, அவளோடும போம்-அவளுடனே நீங்கிப போகும்.

சுற்றமும், பொருளும், அழகும், உயர்குலமும் நிலையுடையனவல்ல எ - ம். திருமடந்தை - இலக்குமி. ஆகும் போகும் என்பன ஆம்போம் என்றும், பொழுது என்பது போது என்றும் விகாரப்பட்டன (உக)

௩0. சாநதனையுந் தீயனவே செய்திடினுந் தாமவரை
ஆந்தனையுங் காப்ப ரறிவுடையோா - மாந்தர்
குறைக்குந் தனையுங் குளிர்நிழலைத் தந்து
மறைக்குமாங் கண்டீர் மரம.

(பத.) மரம் - மரங்களானவை, மாந்தர் குறைக்கும் தனையும் - (தம்மை) மனிதர் வெட்டுமளவும், குளிர் நிழலைத்தந்து மறைக்கும-(அவருக்கும்) குளிர்ச்சியாகிய நிழலைக்கொடுத்து வெய்யிலை மறைக்கும்;

(அதுபோல) அறிவு உடையோர் - அறிவுடையவர், சாம் தனையும்-(தாம்) இறந்துபோமளவும், தீயனவே செய்திடினும்-(பிறர் தமக்குத்) தீங்குகளையே செய்தாராயினும், தாம் அவரை ஆம் தனையும் காப்பர்-தாம் அவரையும் தம்மாலே ஆகுமளவும் காப்பார்.

ஆம் அசை, கண்டீர் - முன்னிலையசை

அறிவுடையவர் தமக்குத் தீங்கு செய்வோருக்கும் நன்மையே செய்வர் எ-ம் (௩௰)

47040

மூதுரை மூலமும் உரையும்

முற்றியன.